

Önceki yazıda Mihrac Ural'ın politik cesetleşmesi sürecini anlatmaya çalışacağımı söylemiştim. Oldukça ilginç bir süreçtir... Başlarken hemen belirteyim, bu sayfayı izleyen ve değişik örgütlere bağlı olan sosyalistler anlatacaklarımı öncelikle bilgi edinmek gözüyle okusunlar. Yıllardır hepimiz taklit etmekten çok çektik. Başarısızlık üzerine herkes düşünür ve ders çıkarır. Bu bilinir... Ama başarı üzerine düşünmek ve o başarının ayırıcı yanlarını irdelemek bizde pek görülmez... Bunun yerine başarılı olanı, o başarının hangi koşullarda ve nasıl kazanıldığına dikkat etmeksizin taklit etmeye yöneliriz. Ve sonuç kaçınılmaz olarak başarısızlık olur...

22 yıl önce tarihe karışmış bir silahlı mücadele örgütünün kendi tarihiyle hesaplaşması, kendi tarihindeki karanlık adamı ortaya çıkarması ve aralarında merkez yöneticilerinin de bulunduğu 20 kişinin yazılarıyla teşhir etmesi, kendine özgü bazı yanlara sahiptir.

Bu özgül yanları, görebildiğim kadarıyla açıklamaya çalışacağım.

Devrimci hareket içinde yer alan örgütler geçmişle teorik hesaplaşmada –yetersiz de olsa- bazı adımlar attılar. Geçmişle örgütsel hesaplaşmada ise pek az adım atıldı. Bu konu bir çeşit tabu sayıldı. Tabu sayılmasının nedeni, her örgütün geçmişinde bulunan kahramanlıkların ve özverilerin yanı sıra pis işlerin de bulunduğu ortaya çıkmasının istenmemesiydi.

Üstelik bu “pis işler” hiç bilinmeyen şeyler de değildi... Bunların açıkça ortaya dökülmemesi, konuşulmaması, bunlarla hesaplaşamaması, çok sayıda devrimcide rastlanan “örgüte güvensizlik” psikolojisinin ana nedeniydi.

Biz sosyalistiz... Kapitalizmi yıkmaya çalışıyoruz. İşimiz zor ve sert... Böyle bir mücadelede birbirine güven olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Yanlış yapılır, bazen vahim hatalar olur... Açıkça konuşulabilmeleri, gizlenmemeleri gerekir. En kötü gerçek bile, eğer açık olunursa, insanların en fazla bir dönem morallerini bozar. Ama karanlık işler, insanları örgütten de mücadeleden de soğutur. Her şeyden kuşkulanan noktaya geldiğiniz zaman, artık birlikte yürümek de imkansız duruma gelir.

THKP-C (Acilciler), Halkın Devrimci Öncüleri, Devrimci Savaş örgütlerinin hepsi tek kökenden doğdular. Bu örgütlerin hiç birisinin bugün artık bulunmadığı söylenebilir. Hepsinin başlangıç yılı

mihrac ural politik bir cesettir (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Haziran 2010 05:53 -

1974'tür. Acilciler için sona eriş yılı 1988'dir. Diğerleri için değişik tarihler verilebilir.

Yaşamış olduğumuz kendi tarihiyle hesaplaşma süreci, esas olarak Acilciler'i kapsamıştı.

Bu hesaplaşmanın başka örgütlerde bulunamayacak özgül yanları vardır.

Birincisi: Tarihimizden öylesine pis kokular yükseliyordu ki, insanın burnunun direği kırılıyordu. (İleride daha ayrıntılı örneklerini vereceğim). Acilciler'in açık olarak 1981 yılından başlayarak Suriye'de Muhabarat'ın hizmetine sokulduğu, 12 Eylül 1980 sonrasında bu ülkede bulunmak zorunda kalmış bütün devrimci örgütlerin bildiği bir gerçektir. Suriye'de Muhabarat'ın da yardımıyla Acilciler içindeki muhalifler öldürülmüş, farklı devrimci örgütlerin militanları hakkında Muhabarat'a raporlar verilmişti. Bunlar tümüyle olmasa bile büyük oranda biliniyordu.

Pisliğin bu kadar koktuğu başka bir örgüt bulamazsınız.

İkincisi: bu nedenle, üç yıl öncesine kadar, Mihrac Ural, bizim açımızdan üzerinde konuşulmaya değmeyecek bir insandı. Acilciler diye bir örgüt de zaten yoktu.

Burada çok enteresan bir noktaya geliyoruz:

Mihrac Ural ve çevresindeki az sayıda kişinin bilinen marifetleri vardı: Muhabarat ajanlığı, devrimci katilliği gibi... MİT ile işbirliği, uyuşturucu ticareti, yüksek miktarda örgüt parasının cebe indirilmesi, gizli kalmış devrimci cinayetleri henüz bilinmiyordu.

Kendinizi Mihrac Ural'ın yerine koymaya çalışın ve sorun: böyle bir durumda ne yapılması gerekir?

Kafası normal çalışan bir insan, böyle bir durumda, mümkün olduğu kadar ortaya çıkmamayı

mihrac ural politik bir cesettir (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Haziran 2010 05:53 -

tercih eder. O dönem başkalarının bilmediği ama kendisinin bildiği henüz ortaya çıkmamış başka suçlar vardır. Dikkat çekmeyerek bunların üzerini örtmeye çalışırsınız.

Böyle davranmak için fazla akıllı olmak gerekmez. Kafası normal çalışan bir insan bile bunu düşünebilir.

Ne ki, böyle olmadı. Mihrac Ural ortaya atladı. Katil, dayanamadı, cinayet yerine geri döndü.

Böylesi bir gelişmeyi başka bir örgütsel çevrede bulmak zordur. Suçlu, kendini ve suçlarını gizlemeye çalışır. Bizde ise suçlu, bağrını açıp ortaya çıktı.

Bir insanın kendisinin cesetleşmesi sürecini başlatması, kendi idam sürecini harekete geçirmesi pek rastlanan bir olay değildir. Ama bizde böyle olmuştur...

Peki ama neden?

Birkaç etken sayılabilir:

Birincisi: Mihrac Ural'da rasyonel bir düşünme sistemi bulunmuyor. Başka türlü söylenirse, Mihrac Ural'da Türkiye insanında eksikleriyle de olsa bulunan rasyonel düşünme sistemi bulunmuyor. Mihrac Ural'ın kafası tipik bir Suriyeli gibi çalışıyor.

Mihrac Ural bir Suriye Arabıdır. Türkiye'nin değil Suriye'nin kültürel formasyonu Mihrac Ural'da ağır basmaktadır.

24 yaşında bu ülkeye gitmiştir ve 30 yıldır da orada yaşamaktadır.

Bir Muhabarat elemanı olarak Suriye'nin esasen cılız olan soluyla herhangi bir ilişkisi yoktur. Türkiye devrimci hareketi de 1980 sonrasında bir dönem bulunduğu bu ülkeyi 1990'lı yılların başlarında terk ettiğinden, sol ile ilgisi, ancak çevresindekilerden aldığı duyumlarla sınırlıdır. O çevresindekilerin de devrimci hareketle herhangi bir ilişkisi yoktur.

Bu durum, Mihrac Ural'da büyük bir yanlış hesaplamayı ve bununla birlikte de kendisiyle ilgili olarak yaptığı vahim hataları getirmiştir.

Peşpeşe vahim hatalar yapmasaydı, doğru veriler ve neden-sonuç ilişkisi içinde düşünebilseydi, politik cesetleşme süreci uzayabilir ve belki de bugünkü aşamasına ulaşmazdı.

Mihrac Ural üç yıl önce de politik olarak bir şey değildi... Muhabarat ajanlığı ve öteki marifetleri, bugünkü boyutuyla olmasa bile, biliniyordu. Ortamı tümüyle yanlış değerlendirerek çıkış yapmaya kalktı ve dünyanın kaç bucak olduğunu da gördü...

İkincisi: Muhabarat, Mihrac Ural'ı çıkış yapmaya zorlamış olabilir. MSN'lerini yayınladık. Orada, "düzenli rapor vermek zorunda olduğunu" söylüyor. Muhabarat düzenli rapor istiyor. Acilciler'in Hatay örgütlenmesinin canlandırılarak Muhabarat'ın kolu olarak faaliyete geçmesi istenmiş olabilir. Güney illerinde yaşayan birkaç milyon Arap kökenlinin sesi olarak harekete geçmesi istenmiş olması kuvvetle muhtemeldir.

1988'de yaşanan büyük ayrılık aynı zamanda Acilciler'in de tarihe karışması anlamına geliyordu. Ortada bırakın Merkez Komitesini, kongre delegeleri bile kalmamış, büyük çoğunluk ayrılmıştı.

17-18 yıl kadar uzun bir süre boyunca Mihrac Ural'ın sesi soluğu duyulmaz. Sonra ortaya çıkar yeniden devrimci harekete girmeye kalkar. (Bunu nasıl yapmaya çalıştığını gelecek yazıda ele alacağım).

Bu 17-18 sene hem Türkiye'de, hem dünyada ve hem de devrimci harekette önemli değişimlerin yaşandığı yıllardır. Bu yıllarda devrimci hareketten tümüyle uzak kalıp, sonra da hiçbir şey değişmemiş zannederek dönmeye kalkmak, azıcık akıllı olan birisinin yapacağı iş değildir. Azıcık

mihrac ural politik bir cesettir (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Haziran 2010 05:53 -

aklı olan insan, harekete geçmeden önce, “ben yokken burada neler oldu acaba?” diye sorar ve öğrenmeye çalışır.

Anlaşılan Muhabarat’ın zorlaması ve aşağıda ele alacağımız Mihrac Ural’daki büyük ihtiras buna fırsat vermemiştir.

Üçüncüsü: Mihrac Ural ileri derecede ihtiraslı bir insan... MSN’lerinde okudunuz... Kendisini “küresel militan”, düzeyine ulaşamaz bir “lider” olarak görüyor. Bunları ona Muhabarat yazdırmış olamaz... Kendisini gerçekten öyle görüyor...

Muhabarat’ın “artık harekete geç” isteğiyle, büyük ihtirası uyum içinde...

Harekete geçiyor ve papazı buluyor!

İhtiraslarıyla yetenekleri arasında büyük bir uçurum var. Zaten bu büyük uçurum olmasaydı bu kadar hazırlıksız olarak da harekete geçmezdi.

Kifayetsiz muhteris’in bundan daha ileri örneğini bulmak zordur. Hayatında doğru dürüst bir eyleme girmemiştir, ama kendisini bir silahlı mücadele örgütünün önderi zanneder.

İnsanların aklında kalmış tek yazı yazamamıştır, ama kendisini teorisyen zanneder.

İhtiraslarla yetenekler arasında bu kadar büyük açık olunca, kişiye, ihtiraslarının amaçlarına ulaşmak için pisliğin her çeşidine başvurmaktan başka yol kalmaz.

Bu durum insanları kaçınılmaz olarak vahim hatalara götürür.

mihrac ural politik bir cesettir (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Haziran 2010 05:53 -

Başka bir örgütte böyle bir tipi biraz zor bulursunuz...

Sürecek...

Not: <http://enginerkiner50.blogspot.com> da yeni bir yazı yer almaktadır.